KOSIT JUNTARATIP

Rama IX Art Museum Foundation

Copulate with LOVE

"Copulate with LOVE" BY KOSIT JUNTARATIP JUNE 18th-29th, 1994 AT ART FORUM GALLERY

เสาะหาความหมายของอารมณ์

ถ้าเราลองนึกถึงความหมายของคำว่า "ความรัก" ในปัจจุบันสื่อต่าง ๆ ในยุคทุนนิยม มักทำให้เรารู้สึกว่านั่นคือปัญหาของวัยรุ่นเท่านั้น เช่น รักที่สมหวัง อกหัก เพศสัมพันธ์ ฯลฯ แต่ในทางตรงกันข้าม เมื่ออดีตกาล "ความรัก" เป็นปัญหาระดับปรัชญา เช่นที่ปรากฏในข้อเขียนของนักปราชญ์ในอดีตมากมาย อาทิ เพลโต้ อริสโตเติล ฯลฯ และยังเป็นปัญหาระดับ"แก่น" ของทุก ๆ ศาสนา โดยเฉพาะพุทธศาสนาที่เห็นว่า "ความรักตนเอง" (ตัวกูของกู) เป็นความยึดมั่นในตัวตนของเรา นั่นคือความเข้าที่ผิด เป็นโรคภัยทางวิญญาณ นำพาบุคคลและสังคมไปสู่ความทุกข์ ความร้อนรน และสงครามอย่างไม่มีที่สิ้นสุด

"ปัญหาเก่า" แต่ถูกเล่าใหม่ เพื่อการตระหนักรู้อีกครั้งหนึ่ง โดยศิลปินรุ่นใหม่ โฆษิต จันทรทิพย์ ศิลปินจากรั้วมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ผู้แสวงหาความหมายที่แท้ของความรักผ่านผลงานของเขามาตลอด ในทัศนะของผู้เขียน "ปัญหาเก่า" นี้เหมาะสมและท้าทายอย่างยิ่งต่อบริบททางสังคมปัจจุบัน ในยุคที่เราต่างเน้นสิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคของบุคคลความเป็นปัจเจกบุคคล ลัทธิเสรีนิยม ทุนนิยม การเบียดเบียนเสรีและประชาธิปไตย ฯลฯ เหล่านั้นล้วนเป็นภาพพจน์ของสังคมศตวรรษนี้

นอกจากนำเสนอ "คำถาม" ที่เหมาะสมกับเหตุการณ์ในสังคมแล้ว ในอาณาจักรของศิลปะบริสุทธิ์ การนำเสนอสื่อที่ก้าวหน้า มีกลวิธีใหม่ ๆ ที่ท้าทาย น่าสนใจและมีแก่นสาระดูจะเป็นหัวใจของการเป็นศิลปินที่น่ายกย่อง ซึ่งโฆษิต ก็ได้ริเริ่มความเป็นไปได้ใหม่ ๆ หลายกรณี เช่น การเข้าร่วมสร้างผลงานในนิทรรศการ MAGIC SET ครั้งที่ 2 ณ หอศิลป์แห่งชาติ หรือในอีกชื่อหนึ่งว่า"ศิลปินหนีพระ ศิลปะธรรม" เมื่อต้นปี 2536 นี้ในห้องสุดท้ายของนิทรรศการ เขาได้พิมพ์ข้อความ "I LOVE YOU" ติดมุมหนึ่งของผนัง และทำพัสดุไปรษณีย์หลายกล่อง ภายในบรรจุข้อความ "I LOVE YOU" เพื่อจัดส่งให้บุคคลต่าง ๆ ทั่วโลก รวมทั้งบุคคลผู้ขาดประโยคนี้ในหัวใจอาทิ ส่งให้ อดอฟย์ ฮิตเลอร์ เป็นต้น

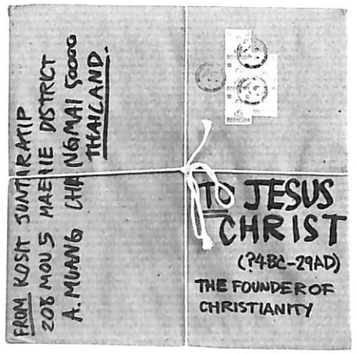

1 PARCEL POST "I LOVE YOU"1993

หลังจากนั้น โฆษิตก็ยังค้นหานิยามของความรักในแง่มุมต่าง ๆ ผ่านผลงานของเขา เช่น ความรักต่อบรรพการี ความรักแบบหนุ่มสาว และผลงานในชุด หัวใจ (2537) เป็นความพยายามที่จะหา "ภาษา" ที่เหมาะสมกว่าคำว่า "LOVE" ซึ่งเป็นเพียงภาษาสัญลักษณ์ผลงานนี้ ก่อให้เกิดข้อโต้แย้งมากมายจากคนดูเกี่ยวกับ "ศิลปะกับศีลธรรม" เพราะเขานำหัวใจของมนุษย์จริง ๆ จากโรงพยาบาลมาแทนค่า ตัวอย่างหนึ่งจากคำถามของคนดูกล่าวว่า "ถ้าหัวใจนั้นเป็นญาติคุณ คุณจะรู้สึกอย่างไร" "

โฆษิตก้าวไปสู่ความท้าทายอย่างใหม่ ในการเข้าร่วมโครงงานศิลปเทศกาล วัด สุสาน บ้าน อาคาร ถนน สะพาน กำแพง แม่น้ำ ลำคลอง พื้นที่ว่าง ครั้งที่ 2 โดยเขาจัดพิธีแต่งงานกับเจ้าสาวของเขาซึ่งเป็น "หุ่น" ไร้ชีวิต เพื่อถากถางระบบคุณค่าปัจจุบันที่นิยมวัตถุ ณ โบสถ์คริตจักรที่หนึ่ง จังหวัดเชียงใหม่ในวันแห่งความรัก (14 กุมภาพันธ์ 2537) ดูเหมือนว่า กระบวนการแต่งงาน พิธีกรรม การตกแต่งสถานที่ศาสนาจารย์ ฯลฯ เป็นปรากฏการณ์ตามความเป็นจริง ในวัฒนธรรมของเราทั้งสิ้น แม้แต่การเชิญญาติมิตร เพื่อนฝูง เข้าร่วมพิธีกิจกรรมในครั้งนี้เท่ากับการเปลี่ยนรูปของขนบประเพณี ที่มีอยู่จริงในสังคม ไปสู่หน้าที่ใหม่ เป็นหน้าที่เพื่อการพิจารณาความหมายและสุนทรียภาพอีกหน้าที่หนึ่ง เรียกอย่างกระชับว่า "ศิลปะ" นั่นเอง สำหรับปฏิกิริยาของคนดู ส่วนหนึ่งไม่เห็นด้วย ที่จะยอมรับการใช้ปรากฏการณ์จริงในชีวิตเป็นศิลปะ บางคนคิดเลยไปถึงการหลอกลวง การทำลายศิลปะการทำลายศาสนา ฯลฯ แต่กิจกรรมครั้งนี้ ถูกสรุปความอย่างน่าฟัง จากศาสนาจารย์ ผู้ประกอบพิธีในวันนั้นที่ว่า "ถ้าศิลปะไม่แยกออกจากชีวิตจริง ศิลปะมิใช่ละคร หากศิลปะคือการดำเนินชีวิตสร้างชีวิตให้งดงาม นั่นคือพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า ..."

สำหรับผลงานชิ้นล่าสุดของโฆษิตในชุด "Copulate with LOVE" เชื่อว่าน่าจะสร้างประเด็นที่น่าสงสัยขึ้นอีกว่า ผลงานของเขาคือศิลปะที่ดีหรือไม่? เพราะศิลปินมิได้วาดขึ้นเองด้วยมือ หากว่าจ้างผู้อื่นวาด ศิลปินทำหน้าที่เพียงเป็นผู้เลือก "สิ่งที่มีอยู่ก่อนแล้ว" สิ่งที่เป็นข้อเท็จจริงอยู่ในประวัติศาสตร์ของมนุษย์ โดยมิได้ปรับปรุงเปลี่ยนแปลง "ภาพแทน" เหล่านั้นมากนัก หากเพียงนำ "ภาพแทน" ของความรักจากประวัติศาสตร์ ข้ามเวลาข้ามสถานที่ ทั้งตำนานรักโศกนาฏกรรมและสุขนาฏกรรม ทั้งความรักที่สูงส่ง ละเอียดอ่อน ไปจนถึงรักระดับสัญชาตญาณน่ามันมาประชุมกันอีกครั้งหนึ่ง เรียงแถวอย่างเป็นระเบียบ เพื่อสนทนากับเราอย่างพร้อมเพียงกันทั้ง 48 ชิ้น ดูเหมือนว่าจะเป็นศิลปะที่มีทัศนะและอารมณ์ส่วนตัวของศิลปินเข้าไป เกี่ยวข้องน้อยมาก เมื่อเปรียบเทียบกับศิลปะในอดีตทั้งหลาย

เมื่อ "ปัญหาเก่า" ถูกปลูกลงในจิตสำนึกของคนดูอีกครั้งหนึ่ง เป็นความรักที่หลากหลายทั้งความหมาย และกลวิธีทางศิลปะ อาทิ (ภาพที่ 1) การส่งความรักผ่านพัสดุไปรษณีย์ไปถึงบุคคลต่าง ๆ ในประวัติศาสตร์ (ภาพที่ 2) การทำให้คนดูถามถึงขอบเขตที่เหมาะสมในการแสดงออกทางศิลปะ (ภาพที่ 3) การเปลี่ยนบทบาทปรากฏการณ์จริงในสังคมมาเป็นศิลปะ และผลงานชิ้นล่าสุด (ภาพที่ 4) อาทิ ภาพตำนานความรักแห่งทัชมาฮาล ฟานโก๊ะตัดใบหูเพื่อคนรัก เพศสัมพันธ์ ความรักต่อซุปเปอร์-สตาร์ของวัยรุ่น ความรักต่อพระมหากษัตริย์ไทยปัจจุบันของชาวไทย หรือความรักที่สูงสุดต่อคริสตศาสนา ภาพพระเยซูถูกตรึงบนไม้กางเขน พระพุทธเจ้า ฯลฯ ภาพแทนแห่งความรัก เหล่านั้นจะเจริญเติบโตต่อไป "ที่ความคิดและจิตใจของผู้ชม" คงจะเป็นการเจริญงอกงามอย่างสงบเงียบ ในจิตใจแต่ละบุคคลและคงจะไม่พบคำตอบสำเร็จรูปอะไร เกี่ยวกับแก่นของความรัก เพราะความหมายที่เราให้ต่อความรักหรือต่อโลก คือความเชื่อของแต่ละคนนั่นเอง

อุทิศ อติมานะ

Rama IX Art Museum Foundation

In search for the meaning of "LOVE"

The different media are inclined to consider the meaning of the word 'Love' in times of contemporary Capitalism, mainly as a matter for teenagers. Terms like 'Fulfilled Love', 'Broken Heart', 'Sexual Intercourse' etc..are commonly used.

In the Past, however, 'Love' was a Philosophical matter: it appeared in the writings of famous Philosophers like Plato, Aristoteles, and others.

It was also considered to be the core of every Religion. Buddhism sees 'the love for one-self' (the partner of your partner), as a confiscation of the own self, the wrong start, the wrong entrance, a sickness of the soul, leading people and society towards suffer, towards impatience and ongoing warfare.

'An ancient problem', retold in a new version, to be reconsidered by Artists of the new generation.

In all of his works, Kosit Juntaratip, an artist from Chiang Mai, searches for the true meaning of 'Love'. In the eyes of the writer, this 'ancient problem' challenges contemporary social conditions: Human Rights, Freedom, Equality, Individuality, Capitalism, Exploitation, Democracy etc..

In the Artistic Field, we will admire an Artist for presenting us Questions related to certain events in society, for his progressive use of media, for his new and challenging techniques, and an interesting core of Subject-matter. Kosit has tried out new possibilities in many of his works. In the exhibitions 'Magic set' (second edition), at the National Gallery, and 'The artist running away from the Monks: Art running awary from "Dharma", (1993), he printed the words "I love you" on a corner of each wall of the last room of the exhibition. He also showed heaps of postal packages, containing the same words "I love you", ready to be mailed to various people all over the world: even people who have shown lack of "Love" like Adolf Hitler, would receive one.

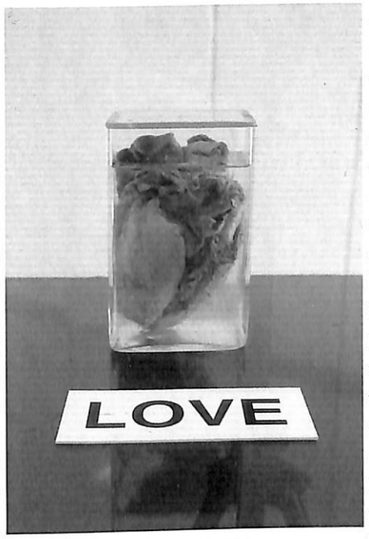

2 HEART, 1993

After that, Kosit continued his search for a definition of the word 'Love', from different perspectives, by investigating the love for his parents or the love between youngsters. He attempted to find a mode of communication that could be more representative for the word 'Love', which in itself is just a linguistic symbol. These works evoked a critical debate among the spectators on 'Arts and Ethics'. When, in his work "Heart" (1993), he surprised us with a real Human heart-specimen from the hospital, one of the most heared responses was: "Suppose this heart belonged to one of your relatives, how would you feel about that!".

Another challenging work, Kosit did in the project "Second Art Festival: Temples: Cemeteries: Private-Residences: Public Buildings: Streets: Bridges: Walls: Rivers and Canals: Open Spaces". Kosit organized his personal. Wedding-ceremony on Valentine's day (February 14, 1994), at the Chiang Mai First Church, with his bride: a life-size plastic puppet. By doing so, he made an oblique comment on contemporary materialistic value-system. His Wedding looked very real: the ceremony, the location-joyfully decorated, his invited relatives and friends, and a real Priest. Kosit altered true social issues: he altered Tradition by changing it into 'Art': he reconsidered Meaning and Aesthetics. A certain amount of those participants present didn't agree to find real life being used as Art: "Deceit, Destructive for Art, Destructive for Religion."

But the activity was concluded with some interesting words by the performing Priest: "When Art is not separated from life, Art will not be just a theatreplay. When Art is 'proceeding one' s life in search of Beauty', that is doing God's Will".

As for Kosit's last piece of work "Copulate with LOVE", I believe it evokes issues that are worth considering. In his work 'Good Art or not', the artist didn't produce the work with his own hands. When another person is employed to make the work, the artist performs the role of selecting 'things that already exist', 'facts from Human History', by not adapting or altering the presented pictures all that much. Kosit chooses historical pictures, representative for love, across the borders of time and space: Love-chronicles from tragedies and comedies, highly worshipped love, delicate love and instinctive love. He arranges these pictures in an orderly lined-up manner, offering us the opportunity to converse with each of the 48 pieces. The artist's personal vision and mood, involved in the work, is minimal compared with art works from the Past.

Kosit provokes the "Ancient problem" in the consciousness of the viewers. The 'Love' he presents is diverse both in meaning and Artistic technique:

Picture 1, mailing 'Love' through postal packages to various people throughout History:

Picture 2, questioning the limits of Artistic expression:

Picture 3, altering the meaning of real social manifestations to Art:

Picture 4, a picture of the Taj Mahal Love-chronicle: a picture of Van Gogh, cutting off his ear for his love: a picture of sexual intercourse: a picture of teenage-love: love for Super-stars: a picture of Thai people's love for the present Monarchy: a picture of 'Worship'-love-the Christian love towards God (Jesus nailed on the Cross), the "love" for Buddha: etc..

The representations we see here, will grow in the minds of the viewers. They may flourish in beauty and silence for everyone individually. We won't find any ready-made answers here. The meaning of Love, the meaning of Life, is a matter, different for each and every individual.

Uthit Atimana

Translation by Jan De Vleeschauwer

ทีนี้ก็จะขอให้ดูให้ดีอย่างที่ว่ามาแล้วคือ **ความรัก** ถ้ารักเรื่องกามรมณ์ ก็เป็นเรื่องเสียบแทงอย่างยิ่ง บ้า บ้า บอ บอ แม้จะรักอย่างพ่อรักลูก ลูกรักพ่อ นี่มันเป็นความสุขอยู่เมื่อไร มันเป็นความ เป็นปัญหายุ่งยาก ลำบากใจสักเท่าไร แม้แต่ว่ามันเป็นความรัก และเมตตากรุณา แม้ว่ารักเพื่อนบ้าน รักผู้อื่นรักที่จะช่วยเขาให้พ้นทุกข์ มันก็มีปัญหา มันเนื่องมาจากความรัก แล้วใครบ้างที่มันไม่มีความรัก มันก็มีความรักตามสัญชาตญาณ มีความรักในสันดานของสิ่งมีชีวิต

อย่างแม่ไก่มันก็รักลูกยิ่งกว่าชีวิตของมันเอง ลูกไก่มันก็รักแม่ไก่เหมือนกัน นี่ก็เป็นปัญหา แม้ว่าความรักที่เรียกว่าด้วยเมตตากรุณาที่ยังต่ำอยู่น่ะ **ยังเป็นเมตตากรุณาที่มาจากความยึดมั่นถือมั่นว่าตัวตน** นี่ฟังดูให้ดี เมตตากรุณานั่นมาจากตัวตนก็มี มาจากอวิชชาน้อย ๆ ก็มี

เมตตากรุณาที่มาจากปัญญาอันสูงสุด ไม่เกี่ยวกับตัวเอง เช่น เมตตากรุณาของพระพุทธองค์ พระพุทธองค์ไม่มีตัวตน ไม่มีอวิชาอะไร ก็มีเมตตา ก็เรียกว่าเมตตาเหมือนกัน แต่เมตตาอย่างนี้ไม่มีปัญหาไม่รวมอยู่ในข้อนี้ที่ว่า มีความรักแล้วก็จะเป็นทุกข์

ถ้ามันเป็นเมตตากรุณาที่ยังมีตัวตน มันยังมีอวิชชาที่ทำให้เห็นว่าตัวตน แล้วก็เห็นแก่ตัวตน แล้วก็ยังเป็นโรคทางวิญญาณอยู่ด้วยกันทั้งนั้น แล้วมันสบายกี่มากน้อย เป็นทุกข์กี่มากน้อย ขอให้ลองคิดดูมันเกิดเมื่อไรก็ได้ ที่ไหนก็ได้ เท่าไรก็ได้ อย่างไรก็ได้

บางตอนจาก ปาฐกถาธรรม เรื่องยาระงับสรรพโรค พุทธทาสภิกขุ
ประจำวันเสาร์ที่ 20 กุมภาพันธ์ 2531
แสดง ณ สวนโมกขพลาราม อ.ไชยา จ.สุราษฎร์ธานี

ความรักเอย ดวงใจของข้าปรารถนาถึงวันและคืนที่จะได้พบเจ้า
การพบกันที่เหมือนความตายอันจะกลืนกินทุกอย่าง
กวาดพัดข้าออกไปเหมือนดังพายุ เอาทุกสิ่งทุกอย่างที่ข้ามีไปให้สิ้น
ปลุกข้าให้ตื่นจากหลับและทำลายความฝันของข้า ปล้นโลกของข้า
ในการทำลายล้างนั้น การเปล่าเปลือยจนถึงที่สุดแห่งวิญญาณนั้น
ขอให้เราจงรวมกันเป็นหนึ่งเดียวกับความงามเถิด
แต่ อนิจจา ความปรารถนาของข้าล้มเหลว ความหวังที่จะรวมกันเป็นหนึ่งเดียวกับความงามนั้นอยู่ที่ไหนเล่า
ถ้าไม่ได้อยู่ที่องค์พระผู้เป็นเจ้า

The Gardener นิพนธ์ รพินทรนาถ ฐากูร
แปล แดนอรัญ แสงทอง

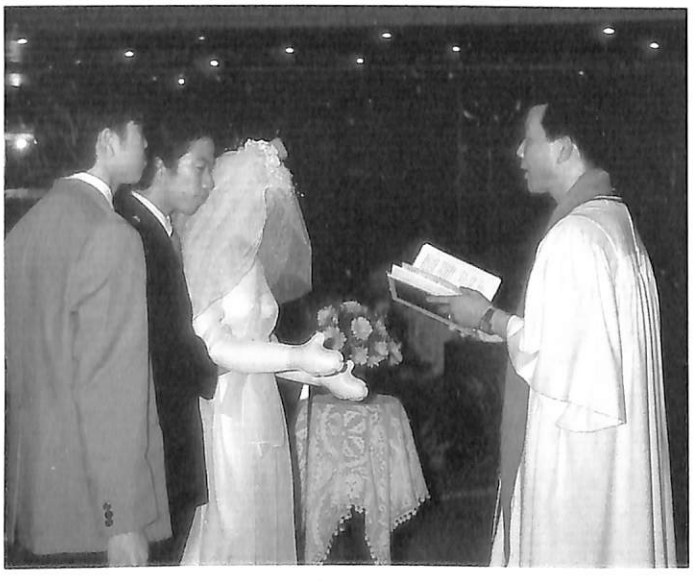

3 LILY OVARY (February 14th,1994) AT THE CHIANGMAI FIRST CHURCH

Love never claims, it ever gives.
Love ever suffers, never resents, never revenges itself.
Gandhi

4 DETAIL FROM "Copulate with LOVE" 1993

It is pleasant to be loved, for this... makes a man see himself as the possessor of goodness, a thing that every being that has a feeling for it desires to possess: to be loved to be valued for one's own personal qualities. Aristotle, Rhetoric, 1371a 18

Love is patient, love is kind. It does not envy, it does not boast, it is not proud. It is not rude, it is not self-seeking, it is not easily angered, it keeps no record of wrongs. Love does not delight in evil but rejoices with the truth. It always protects, always trusts, always hopes, always perseveres.
(1 Corinthians 13:4-7)

There is no fear in love. But perfect love drives out fear, because fear has to do with punishment. The one who fear is not made perfect in love. (1 JOHN 4:18)

Let us not love with words or tongue but with actions and in truth. (1 JOHN 3:18)

A new command I give you : Love one another. As I have loved you, So you must love one another.
(JOHN 13:34)

All love, however ethereally it may bear itself, is rooted in the sexual impulse alone, nay, it absolutely is only a more definitely determined, specialised, and indeed in the strictest sense individualised sexual impulse.
Schopenhauer, The World as Will and Idea, Vol. III, 44

Whatever is done from love always occurs beyond good and evil.
Nietzsche, Beyond Good and Evil, IV, 153

Rama IX Art Museum Foundation

"Copulate with LOVE" 19x19 INCHES EACH PHOTOGRAPHICAL WORK BY SUWAT SUPACHAVINSWAD

KOSIT JUNTARATIP ADDRESS : 208 MOO5 THUMBOL MAE HEA MUANG CHIANGMAI THAILAND 50200 TEL.053 273838